

MUSTAFA CEYLAN

PAŞA GÖNLÜM

ŞİİRLER

Antalya/ 2005

ISBN:975-96030

Baskı : Tuğbay Matbaası

MUSTAFA CEYLAN KİMDİR ?

25 Ocak 1952 Ankara-Elmadağ doğumlu... İlk ve orta tahsilini doğduğu yerde, lise ve yüksek okulu Başkent Ankara' da okudu. 1975 yılında ADMMA' dan 'Makina Mühendisi' olarak mezun oldu. Okul hayatı boyunca gündüz çalıştı gece okudu.

Kamu kuruluşlarında 1972' den itibaren çalışmaya başladı. Kamuda; işçi, memur, şef, müdür, işletme müdürü, daire başkanı, Başbakanlık Müşaviri, Belediye Başkan Yardımcısı İl Müdür Yardımcısı gibi değişik görevlerde bulundu. Son olarak 1998 yılında Antalya Köy Hizmetleri'nden emekli oldu.

Edebiyat yaşantısına gelince;

İlk şiirini 1966 yılında yayınladı. Tam 38 yıldır 'şiir isimli efsane bir sevdanın peşinde' ancak, yakalayamadım' diyor. Hiç kimsenin de yakalayabileceğine inanmıyor. 'Ömrümün sonuna dek o sevdaya koşacağım!' demekte... 'Bugüne dek 19 adet kitap yayınladım, ancak, 'ölümsüz ve kalıcı' şiiri bulamadım' diye seslenmekte...

Bu yetmez mi?

İlesam Üyesi... Ayrıca 2000 Yılında Folklor Araştırmaları Kurumunca 'Yılın Folklor Ödülü' ne lâyık görüldüğü gibi, yıllarca çok değişik kuruluşlarca ödüllendirildiği halde 'HIÇ BİR ŞİİR YARIŞMASINA GİRMEMİŞ' gönül tahtını 'en büyük makam' görmüş, kendisini 'karıncanın gölgesi, Yunusun odunu' olarak nitelemiş birisi... 'Antalya GÜLLÜK DERGİSİ' nin sahibi ve yazı işleri müdürü...

Kendi şiir kitabını yayınlamak yerine, zirvedekilerin tahlilleriyle gençlerin kitaplarını yayınlamış, onlara yol göstermiş, halâ da yol gösteren birisi...

Türk Edebiyatı'nda hocası rahmetli MEHMET KAPLAN' dan sonra 'TAHLİL SAHASI' nı doldurmaya çalışan tek şair. yazar ve araştırmacı. Ünlü şairimiz AHMET TUFAN ŞENTÜRK' ün ve 'GÜZİDE TARANOĞLU' nun mânevi evlâdı, 'İSA KAYACAN' ın ve de 'şiir yazıyorum, şiir seviyorum' diyen herkesin kardeşidir. Şiirleri, yıllarca; Anadolu basını ile bütün edebiyat-şiir dergilerinde yayınlanmıştır.

ARİF NİHAT ASYA ile NECİP FAZIL KISAKÜREK üstadların öğrencisidir.

Hakkında birçok yazı yayınlanmış, şiir yazılmış ve 'dergi özel sayısı yayınlanmış bir şairimiz' olup, roman, deneme, öykü, tahlil sahasında eserler vermiştir.. Şiirlerinin 45 adeti değişik besteciler tarafından şarkı ve türkü normunda bestelenmiştir Halen Antalya' da yaşamaktadır.

Şiir kitapları:

Kırat Geliyor (1973) , Ezan Susmaz (1974) , Yaralı Ceylan (1986)

Araştırma - İnceleme Kitapları:

Tarihi ve Folkloruyla Elmadağ (1983) , Her Yönüyle Yenimahalle (1995) , Köyümüz Yeşildere (1986) , İlçemiz ve Köylerimiz (1989) , Seğmen Ruhu (2001)

Antoloji:

Bayramlar Haftalar Günler (1996) -1.Baskı, Bayramlar Haftalar Günler (1997) 2. Baskı

Roman:

Torosların Türküsü (1999)

Anı Kitapları:

Armağan 1- Sarıveliler- Ünlü Şair Ahmet Tufan Şentürk Beraber. (2000) , Armağan 2-Ahmet Tufan Şentürk İçin Ne Dediler (2001) -Ahmet Tufan Şentürk' le beraber

Tahlil Kitapları:

Ahmet Tufan Şentürk Hayatı-Sanatı-Eserleri (1997) , Destanlaşan Köylü İsa Kayacan (1999) , Sultan Şaire-Toprak Ana-Güzide Gülpınar Taranoğlu' nun Hayatı -Sanatı ve Şiirlerinin Tahlili (2000) , Halil Soyuer- Hayatı, Sanatı, Eserleri (2000) , Lale Şairi Abdullah Satoğlu (Hayatı-Sanatı ve Eserleri) , Tahir Kutsi Makal (Hayatı-Sanatı-Eserleri)

Dergiler:

-Halen 'Antalya GÜLLÜK' isimli aylık bir derginin sahibi ve yazı işleri müdürü

-'Ceylan Şiir Tahlilleri' isimli aylık bir şiir tahlili ve kitap tanıtımı bülteni yayınlamaktadır.

ADAM

Adam: Taş, toprak, kerpiç
Adam, Adem' e koşar
Nefes nefese
Ademse hiç! ..

Adamın boşlukta elleri
Rüzgâra ıslık çalar
Adamın mendilleri.

Adamın parmağı kanar
Adamın yüreği yanar
Adam var dam ardında
Çelik çomak oynar.

Adam var idamlık
Adam var adam içinde
Görmemiş ki adamlık...

PAŞA GÖNLÜM

Paşa gönlüm coştı yine,
Oluruna gitmiyor olayların
Meydan okuyorum zamana işte
Ne mi yapıyorum?
Dinleyin hele! ..

Paşa gönlüm coştı yine,
Banka kasalarını yoksullara
Fırınları verdim açlara...
Yolda bir ceylan gördüm
Kalbini bağladım zeytin saçlara.
Dağlar boynunu büktü,
Okyanuslar diz çöktü
Bulutlar şapka çıkardı aşkıma...
Ceylan gitti, ben gittim
Peşindeyim, eridim...

Paşa gönlüm coştı yine,
Körlerin açtım gözlerini
Fırlattılar bastonları,
Doldurdular bostanları...
Sağrıların açtım kulaklarını
Misket oynadık o an...
Elsizlere el, ayaksızlara ayak
Yurtsuzlara ev, yayanlara uçak
Her ne istiyorsam yaptım işte...

Paşa gönlüm coştı yine,
Bütün mağazalarda her şey bedava.
Kıyma alabilene bin dolar üste,
Karanfil kokuyor rüzgâr
Mutluluk dağıtıyor hava...

Yok ettim geceleri, boşalttım zindanları
Bir çocuğun gülücüğüne verdim cümle yılları...
Pazarlar kurdum, parasız her şey
Meyhanelerde avantadan mey,
Hey ki hey! Hey ki hey!!

Paşa gönlüm coştı yine,
Nuh' un gemisine benziyorum
Sonsuzluklarda geziniyorum...
Borsayı, lotoyu, totoyu kaldırdım
Herkes insan ya, herkes şanslı artık
Yok bundan sonra
Yok diyorum yok! .. Hasret, ayrılık! ..
Silâhları topladım attım denize
Gül verdim ellere...
Öfkeyi, nefreti, kini sildim, süpürdüm
Güneşe bile öğrettim şarkı söylemesini
Onun da tuttum kulağından
Bendeki bana götürdüm...

Paşa gönlüm coştı yine,
Beton yığını şehirleri çiçekle donattım,
Tarlalar buğday, başak...
Gel be dostum, gel, sen de gel!
Şu işe bak!

EN İYİSİ

Anlaşıldı bitmeyecek bu çile
Nefesimin karşılığı olsa gerek
Başka bir yanıt bulamıyorum
Bıktım yaralı kuş olup çırpınmaktan
Yazdırıp mahalle bakkalına
Kafayı çekmek en iyisi...

Bebeler uyurken televizyon karşısında
Kurulup kırık koltuğa
Pimini çekmek dünyanın
Ve unutmak bütün gün yaşanan
Kalleşliği, kahpeliği, ihaneti
En iyisi dostum, en iyisi...

GÜNEŞİ VURDULAR GÖNÜL

Yıllardır göğsünde duran güneşi
Vurdular, farkında değilsin gönül.
Kanayan yarana hasret ateşi
Sardılar, farkında değilsin gönül.

Buna takvim derler atarmış ağı
Ağımı örerken susmaz dudağı.
Ferhat'ı olduğun o yüce dağı
Yardılar, farkında değilsin gönül.

Zannetme, sırtına giydiğin samur
Akar eteğinden sulu bir çamur.
Öfke teknesinde yumrukla hamur
Kardılar, farkında değilsin gönül.

Öteler, kalbine takılan çengel
Çıktığın gurbette bekleme dön gel,
Kahpe gecelerde umuda engel
Gerdiler, farkında değilsin gönül.

BUSEKONDU

Çevrene şöyle bak, doğrul da yerden
Atılır güneşe kurşunlar nerden?
Aşkınla işleyen saatler birden
Durdular, farkında değilsin gönül.

Gel artık neredeyse ey şehir yüzlüm...!
Yüzüne bakmaya doyamıyorum.
Gönül tapusunu ayırdım sana
Halâ bekliyorum busekondunu
Kaç yıl geçti bilmem, sayamıyorum...

Tahtadan evlerle doldu çevrem
Derdimi kimseye diyemiyorum.
Uykusuz gecelerde esiriyim kadehlerin,
Kaldırımlarda sarhoş
Serserinin birisiyim...
Vermiyor kokunu çiçeklerin hiç birisi
Özledim, inan çok özledim
Hoş kokulu busekondunu...

Gel artık neredeyse ey şehir yüzlüm..!
Gittiğin yolda minübüsler sevdama taşır
Ölümden beter ayrılığı çığırır türkülerim
Keskin dilli falcılar yüzünden çektiğimiz bu çile
Bitir şu dağlaşan gurbeti
Bitir Allah aşkına..!
Portakal çiçeği vuslat gecelerine hasretim
Zindan karasını siliver dudığınla...
Özledim, inan çok özledim
Bana ümit, bana ışık, bana heyecan veren kokunu
Ve de canım
Busekondunu...

BİR YANARDAĞ FIŞKIRMASI

Bir yanardağ fişkırması
Benim gönlüm deli gönlüm.
Ceylanların hıçkırması
Benim gönlüm deli gönlüm

Dost dağının büyük çığı,
Çiğdemlerin hıçkırığı,
Su köpüğü, gün ışığı
Benim gönlüm, deli gönlüm.

Neye yarar çok ile az?
Biraz sevda, biraz da naz
Yunus' a can, Veysel' e saz
Benim gönlüm, deli gönlüm.

Yükseklerde harman olur,
Dertlilere derman olur,
Aşk denince ferman olur
Benim gönlüm, deli gönlüm.

Kanatlanıp göğe uçar,
Kendisinden kendi kaçar,
Hasret hasret çiçek açar
Benim gönlüm, deli gönlüm.

Beste: İsmail İPEK
Düzenleme: Musa EROĞLU

AĞLADIM

Bütün yürekleri aydınlık tutan
Kudret kandilini gördüm, ağladım.
Bütün eğrileri nurla doğrultan
Işıktan giysiler ördüm, ağladım.

Cennet kapısından içeri baktım,
Irmaklar misali çağlayıp aktım,
Nefsimi iğneli fıçıya soktum,
Yüzümü toprağa sürdüm, ağladım.

Buldum Hak diyerek açan gültümü,
Düğün merasimi saydım ölümü,
Yavan hesaplardan çekip elimi
Bağlayıp divana durdum, ağladım.

Anladım sırrını, arşın, âlemin
Fâniyi, bâkiyi yazan kalemin.
Yunus ellerimden tuttu... Yetmiş bin
Hisardan içeri girdim, ağladım.

Dost bağında bülbül oldum şakıdım,
Aşk halısın usta oldum dokudum,
Doksan bin kelâmı hemen okudum
Kudret lokmasına erdim, ağladım.

Canan meclisinde coşan erlere.
Selâm verdim kutbu devran pirlere.
Yedi gök yüzüne, yedi yerlere
Ben' i zerre zerre serdim, ağladım.

Perdeyi gözümden açtım kaldırdım,
Hikmet deryasına bin tas daldırdım,
Kâmil hayat ile testim doldurdum,
Dolmayan testi yı kıldım, ağladım.

Gördüm güzelliği gördüm her yanda,
Solmayan çiçekler açtı dünyamda,
Atomdan hızlıca gittim bir anda
Doksan günlük yola vardım, ağladım.

Yüzbin bıçak attım kendi derime,
Nice ilim kattım bildiklerime,
Şu küçük dünyada gördüklerime,
Hakikat mührünü vurdum, ağladım.

Canlar meclisine canan hoş geldin!
Kanayan yareme bir merhem oldun.
Ey miskin Ceylan' ım ölmeden öldün
Gönül yarasını sardım, ağladım.

BAHAR DÜŞÜ

Yeşil bir tebessüm iner dallara
Umut gözlüğüyle baktığım zaman.
Kuşlar meydan okur geçen yıllara
Bulutları yere yıktığım zaman.

Tutamam depresir kanım, iliğim
Gelir de aklıma birinciliğim...
Çıkar durgun sudan mahzun gençliğim
Göllerden çöllere aktığım zaman.

Akça sütü saklar, otlar-çayırlar
Dönüşür evet'e dilde hayırlar,
Çiğdem çiçek olur kırlar-bayırlar
Gönül kuzusuyla çıktığım zaman.

Nazlı yâr avcuna yakar da kına
Ceylan yüreğimin varır farkına..
Uzaktaki dostlar gelir yakına
Çoban ateşini yaktığım zaman...

ŞAİRE

Sözcük dünyasının sultanısın sen
Dik gökdelenleri, şiir boş saha...
Busen yarınlara menekşelensin,
Daha ne beklersin..? ! ..

Fildişi kulenin yık duvarını,
Zaman teknesinde yoğur yarını;
Dikkatli kullan dil fermuarını
Dil, seni ezberlesin...

Gönül meclisinde adın okunsun
Dokunsun haksıza kelam kılıcı...
Mısra zindanından çıksın da sesin;
Yüreğin gümbürdesin...

Acı, ekmek-aşın; aşk kaderindir
Gözde uyku, sudan bile derindir.
Uyuma, sevdanın bahçesine gir!
Bülbüller 'gülüm...!' desin...

Eskisi, yenisi hepsi bu dünya,
Ses, ışık, koku, renk; böyle gördün ya...
Durma, çöz sırları; sanma yerdesin...!
Özlenen seherdesin...

Sözcük dünyasının sultanısın sen,
Ey erenler ereni, ey paşalar paşası...!
'Yaşasın' diyen alkışlara inanma hiç...!
Çiledesin,
Benimlesin...

ÜÇ

Üç asıl, üç suret; üç var üçte üç
Mendil gözlerimde ağzımda sürgüç.
Üç fidan dikmişim olmadı orman
Bizde solda sıfır, el de otuz üç...

Elin üçü üçyüz olur başıma
Üç silâh, üç kurşun sıkar döşüme,
Üç günde üç gölge düşer peşime,
Üç vakit gölgenin sırtında hörgüç...

Üç kuş uçtu üç kuş, geçti üç vakit
Yetmiyor bilirim üç aylık nakit,
Üç destan, üç masal, üç büyük öğüt
Üçü de anlamaz, anlatması güç...

Üç tane üç yazdım, üç ile çarptım
Üçünün yüzünden kalemi öptüm,
Üç saat geçince üç hesap yaptım,
Bel ki üçbin kere olmuşuz gülünç...

Ceylan üç depremin üç aktif fayı
Yerle yeksan eder şol fabrikayı.
Üç pula satarak kahpe dünyayı
Gideriz, duymadan üçüyle övünç...

ATATÜRK

Zamanı, mekânı aşan düşünce,
Kabına sığmayıp taşan düşünce,
Bayrağın renginde coşan düşünce
Atatürk, Atatürk değil de nedir?

Tanırî'nin katına kutsal yakarış,
Süngünün ucundan fişkırان barış.
Özgürlüğe doğru bu sonsuz yarış
Atatürk, Atatürk değil de nedir?

Çağıl çağıl zafer ırmaklarıyla
Dalga dalga iman bayraklarıyla,
Göğe çıkan şehit dudaklarıyla
Atatürk, Atatürk değil de nedir?

Tarihin beynine kurulan otağ,
Mazlum milletlere açılan bir çağ,
Kükreyen, kükreyen koca yanardağ
Atatürk, Atatürk değil de nedir?

Zincirleri damla damla eriten,
Toprağımı avuç avuç diriltin,
Burcu burcu, insan insan yeşerten
Atatürk, Atatürk değil de nedir?

Şimşek şimşek nabızlarımda vurur,
Vatan aşkı ile sınırda durur,
Gözlerimde ışık, ellerimde nur
Atatürk, Atatürk değil de nedir?

GEÇİLMEZ ÇANAKKALE

Gelibolu dediğim Anadolu kapısı
Seddülbahir mutlaka İstanbul'un tapusu
Tepelerle Marmara benziyor bir pergele
“Ya Allah, Ya Bismillâh! Geçilmez Çanakkale!
Diyerek, düğün diye cepheye gelen benim,
.....Kartal kanatlarımla göğe yükselen benim...

Öksüzler çeşmesinden alıp ta abdestini
Şu mübârek toprakta namazın kılan benim.
Kopsa da kıyametler, olsa da bin zelzele...
“Ya Allah, ya Bismillâh! Geçilmez Çanakkale!
Diyerek, süngü süngü düşmana dalan benim,
.....Şu mübârek siperde namazın kılan benim...

“Aynalı bir çarşı var Çanakkale içinde”
Eşi, benzeri yoktur, Hint'te, Yemen'de, Çin'de...
Ben mi çağırdım seni, ben mi, söyle hergele? !
“Ya Allah, ya Bismillâh! Geçilmez Çanakkale!
Diyerek, düşmanıma korkular salan benim.
.....Çarpışıp göğüs göğse kılıcın çalan benim...

Gücüm var Seyitlerde hazreti Hamzaların,
Söylerim türküsünü cümle yıldırımların.
Şehitlik şeref bana, kanımla açsın lâle
“Ya Allah, ya Bismillâh! Geçilmez Çanakkale!
Diyerek, dua dua mahşeri bulan benim.
.....Cennetin kapısında okunan destan benim...

Şimşegim, fırtınayım, geçerim kasırgayı
Bağdaş kurdum güneşe, taç yaptım başa ay'ı;
Tarih denen hadise yalan yanlış meş'ale
“Ya Allah, ya Bismillâh! Geçilmez Çanakkale!

Diyerek, takvimleri kalbinden delen benim.
.....Yağız atın topuğun yollara çelen benim...

Son nefesime kadar, orucum ben orucum
Mermi kaç okkadır ki, yeter kınalı avcum? !
İkiyüz altmış okka, bu basit bir mesele,
“Ya Allah, ya Bismillâh! Geçilmez Çanakkale!
Diyerek, gemileri ortadan bölen benim.
.....Suları tutuşturup bir anda silen benim...

Tetiği çeken eller, Kılıçarslan elidir,
Tebessümle açılan şehit çiçekleridir;
Mor sümbüllü dağlarım yâdele olur kale
“Ya Allah, ya Bismillâh! Geçilmez Çanakkale!
Diyerek, kan kırmızı şafakta gülen benim.
.....Kızılırmak misali yanan, bükülen benim...

Arıburnu kahraman, Conkbayırı Atatürk
Nusret'te her bir mayın vallahi Müslüman-Türk!
Kefenimin rengidir kükreyen her şelâle
“Ya Allah, ya Bismillâh! Geçilmez Çanakkale! ,
Diyerek, yurt uğruna cepheye ölen benim.
.....Bin melek kanadıyla göğe çekilen benim...

Peygamber'in övdüğü milleti, Batı bilmez,
Türk'ün olduğu yerde asla Ezan eksilmez
Kan dökülür toprağa, can verilir hilâle
“Ya Allah, ya Bismillâh! Geçilmez Çanakkale!
Diyerek, yüreklere arştan dökülen benim...
.....Işık ışık ufuktan gene sökülen benim...

YÜRÜTEÇ-1-

.....*AB yürüteçken
.....*Devir de 'gelgeç'ken
.....*Ağlarım Kıbrıs için...

Kar-buz duygularım siz, siz gidin yüreğimden
Felç üstüne felçim ben, tutmuyor ki sol yanım.
Yatağımın yanında sinsî durur yürüteç
Ve yarılır ortadan düşlerimde bir karpuz...

İlâç olmaz bilirim dostların tesellisi
Yokluğun ruh kökümüne zulüm eden bir kırbaç.
Süslenen vitrinlerde mahzun çocukluğumuz,
Dön de bir bak halime;
.....gel ey sonsuzdan sonsuz! ...

Nerde kaldı bütün gün koşturduğum o yollar?
Salıncak salladığım, türkü söyleyen dallar?
Bu ayıplı bahçeyi kim yaptı mahalleme?
Çarpışan arabâsız,
.....dolapsız,
.....helezonsuz...

Omuz ver anneciğim, doğrulayım yerimden
Şu beton yığınları renk alsın gözlerimden...
Yalnızlık sana mahsus, böyle mi yazım benim?
Nasıl yaşarım Tanrım?
.....arkadaşsız,
.....okulsuz...

Açma televizyonu hitap etmiyor bana
Ses vermiyor sesime radyo ile kitaplar;
Kuşlara, çocuklara özlem dolu caddede
Bir çığırktan satıcı dolaşır
.....balonsuz...

Ey akreple yelkovan, siz tutun bileğimden!
Sihirli değneklerle çıkalım annemle ben...
Merdiveni göklere kuralım da yeniden
Bir menzile varalım,
.....tünelsiz,
.....istasyonsuz...

Yenerekten bu felçi, atmalı yürüteçi
Gül, gülistan olmalı kara gözlü memleket...
Gün çıksın güneş çıksın, erisin kar ile buz,
Yarılsın ortasından hakikaten bir karpuz....

Ve
Giymeliyim kırmızı beyazlı elbisemi
Vakit bu vakit anne, çıkmalıyım balkona...
Günaydın demeliyim, hatırın sormalıyım
Gökteki bulutlara, bahçedeki çınara...

Bu sinsi, yürüteçi fırlatarak kenara...

ZAMAZİNGO

Ne faiz fazlam var, ne kayıt dışım
Vallahi birdir iimle dışım! ..
řu son hkmetin bütçesi olamadım;
Bekle beni, dediğim yerde, olur mu “dingo”? !
Zamazingo! ... Zamazingo! ...

Ne borsadan kaptım, ne birini çarptım
Zeytin, peyniri bile zor buldum inan...
Vurmaz benim gibi adama, ne loto, ne piyango!
Ne olur ne olmaz, sen beni bekle orada,
Zamazingo! ... Zamazingo! ...

Haram yemedim, yalan demedim
Hep emeđimdir alnımdaki terim...
Kara para aklayanlar akrabam değil;
At boynunda at yarışı, kramponda toto;
Ne olur ne olmaz, sen beni bekle olur mu?
Zamazingo! ... Zamazingo! ...

Dibine vurduđum Dünya bu, belli olmaz
Ya Hoca' nın gl maya tutar, eşeği anırırsa?
Biliyorum ardımdan en çok ađlayacak sensin
“Yiyemedim, diyemedim” diyerek...
Hiç kimse dkmeyecek gözyaşını senin kadar,
Sonra gidip oynayacaksın, benim için de “bingo”
Zamazingo! ... Zamazingo! ...

Haram ne, günah ne, herhal seninle olduđum? !
Başka bir şey bilmiyorum ki ben!
Sen zm çaldığım bağ, kuş vurduğum dağımsın
Sen ilkten ilk gnahımsın, içi dolu bardağımsın

Islığım, ayna tuttuğum yüz, sen, bence helâlimsin
Saçların ıslak ta olsa, başını göğsüme ko!
Zamazingo! ... Zamazingo! ...

Zambak kadar mor ve mavisin,
Zambak kadar buyurgan.
Mezarlığın kapısında beklerken seni kırmızı oto
Kabrime zambak soğanı dikesin e mi? !
Zamazingo! ... Zamazingo! ...

Sorgu sualde önce sen gelmelisin önüme
“Bu kim?” dediklerinde yıkılmayım...
Cehenneme tunçtan bir kapı gerekmiş, duydum;
Senin yüzünden,
İlk ben çakılmayım...
Senin gibi birisini sevdiğim için,
Ve de “adam” sanıp değer verdiğim için,
Cayır cayır yakılmayım...
Sonra sen çıkıp meydana, oynamalısın tango;
Zamazingo! ... Zamazingo!

YEŞİL KARINCANIN DÜŞ YOLCULUĞU

Yeşil karıncanın düş yolculuğu
Uyusam, uyansam gözbebeğimde...
Hasretin tokmağı iner de çıkar
Ömür avlusunun aşk dibeginde...
Tutamam kendimi burda sensizim
Sevda saatinin zembereğinde...
N'ideyim?
Çaresizim...

Yüce dağ yolcusu yeşil karınca
Adımları küçük, yüreği büyük
Bir iner, bir düşer, bir kalkar garip
Ağrı Dağı sanki sırtındaki yük...
Gölgesiyim karıncanın, sessizim
Yollar girdap girdap, yollar hep höyük;
N'ideyim?
Kimsesizim...

YAPAYALNIZIM

Bu curcuna, bu fırtına, bu sesler
Bu gürültü içimde mi, dışta mı?
Eşyadaki, doğadaki nefesler
Gerçekte mi, düşte mi?

Atomun çığlığı kulak zarımda
Bir bilinmez hazine var ah-ü zarımda
Hangi el uzanır hangi zamanda onu açmaya?
Sorsam söylemezler
Yoksa, saat beşte mi?

Akşam üstü batacakmış bu dünya
Çocukluktan bellettiler öyküyü
Girdabımdan yükselen şu gürültüyü
Susturacak el, alkışta mı? ...

Havuz doldu, suyun raksı ışıkla
Düşer göktaşları başıma benim
Kaldırımlar uzanır ruh şehrimde
Boylu boyunca sessiz ve hüznün şarkısında dallar
Mevsim kışta mı? ...

Şöhret ayağımın topuğunda,
Kahkaha aynası parça parça
Yaşayan ben değilim cıvıltılı maziyi
Yaban otlar kaplamış koskoca araziyi
Bin dert sarmaşığı vurmuş kelepçeleri
Biliyor, hissediyor, ama çözemiyorum
İçerde mi, dışta mı? ...
İçerde mi dışta mı? ...

YANIK MAHALLENİN MUHTARINDAN SEKRETERE

Pasaportun varmış duydum güzelim
Dudak mührü ile vereyim vize.
Sen sekreterim ol, giy de miniyi
Ben muhtar olayım mahallenize.

Masana koyayım bilgisayar
Ben bilmem, sen öğren, neymiş ayarı?
Karanlık geceler olmadan yarı
Rapor vermek için gel bize bize...

Nüfusa evli de boşananları
Oturuyor göster taşınanları
Bildir karakola kaşınanları
İsyankâr olanlar gelsinler dize...

Her sabah lâvanta sürünerek gel
Taksi durağına görünerek gel
Ses çıksın topuktan, gerinerek gel
Devrilsin kamyonlar hep caddemize...

Senden alsın herkes, senden haberi
Verme bedavaya ilmühaberi
Bekârlar sokakta yapsın gösteri
Yumurta atsınlar ak perdemize...

Yanık Mahalle'nin muhtarıyım ben
Dertten sakinleri kurtarıyım ben
Sevgi orucunun iftarıyım ben
Süreyim bal - kaymak, gel dilimize...

UÇAK DÜŞSÜN SESSİZLİĞİMİN GÖĞSÜNE

İnce minareden okunsun ezan
Fener sonsuza bir daha göz kırpsın
Uçak düşsün sessizliğimin göğsüne
Siz de alışsınız...

Yosmalar gezinsin güllükte
Eteklerini öpsün gözümün rüzgârları
Yabansı durmasın gözyaşlarım dört numara gözlüğümde
Bel ki bir gün tanışsınız...

Tel örgülerle çevirdiğiniz gönlüm
Biliyorum en tehlikeli yasak bölge
Aşkımın çocuğu oradan gül uzatır size bir gün
Kim bilir, belki konuşursunuz? ! ...

Bir cumartesi gelecek demiştim sevgiliyi
Fener göz kırparken, ezan okunurken; az kaldı
Pazara hazır edin kefenimi, o melek bunaldı
Yalandan ağlaşırsınız...

ÜÇ KUŞUM VARDI BENİM

Üç kuşum vardı benim, aynı yuvada
Besledim, yürüttüm, büyüttüm
Uçmasını öğretemedim, nedense
Zira uçmadım, uçamadım;
Hep süründüm...
Onlar da peşimden, aynen...

Üç kuşum vardı benim, aynı yuvada
İkisini el aldı, birisini yel
Yuva darmadağın şimdi
İki gözüm iki sel...

VUR DÜNYANIN DİBİNE

Kim demiş yalan diye?
Bu dünya yalan olsa gene iyi
Hiç olmazsa yalanın yumuşak bir yanı vardır.
Zulüm ve işkenceden başka ne?
Vur gitsin be dostum,
Vur gitsin bu dünyanın dibine!

İnsanı canavar, yılanı melek geçinir
Şekeri zehir, güzeli fingir fingir
Bize göre dizayn edilmemiş işte
Bıktım yaşamaktan bıktım
Neredesin Azrail?

Para denen adinin kölesi her şey, herkes
Bu parayı icad edenin taaa! !
Her neyse üç nokta yanyana
Utanır oldum insanlığımdan...
Selam versen, su içsen
Ya da tuvalete gitsen para,
Oğlum bile parasızken yüzüme bakmaz
Kara, kapkara kader yakamı bırakmaz
Bir şey var sanki kirli yakamda? !

Kim demiş yalan diye
Yalan olsa gene iyi bu dünya,
Emekli maaşım su, elektrik, telefon, kira
Gerisi fasifos, gerisi ya angarya, ya icra...
Kravat takmışım diplomanın boynuna
Ayaklarım vücudumu taşımaz,
Yol geçen hanı cebim,
Vur oyna, çal oyna, şık şık Recebim! ..

YA İŞTE BÖYLE, OLMADI !!

Bu Dünyaya geldim, gittim habersiz
Üç beş mısra şiir yazdım olmadı
Mühendis diplomam çekti kuyruğu
Kader kilidini bozdum olmadı.

Kestiler boynumu kurban oldum da
Kaybettim kendimi düşe daldım da
Başıma bin türlü belâ aldım da
Ağıt yaktım, türkü düzdüm olmadı.

Yürürken bayıra hep sayenizde
Derman mı koydunuz, derman mı dizde?
Bir bilinmez hayat denen denizde
Balık oldum yüzdüm, yüzdüm olmadı.

Yazdım şiirleri beyaz yaprağa
Bin ıslık koydum da titrek dudağa
Bana surat asan kara toprağa
Kendi mezarımı kazdım olmadı

Kaleci olmuşum mağlup takıma
Nice gol atarak yoksul aklıma
Yalın ayağымda kıvranan kuma
Parmagımıla Dünya çizdim olmadı

Ceylan'ım yaran var öyle derinde
Yara ki solunda yerli yerinde
Bahtımı, çıktığı aşk seferinde
Kurşunlara dizdim, dizdim olmadı.

TEFEKKÜR YOLU

Uçaktır, fizedir kuşun kanadı
Bal yapmak arının ince sanatı
Tefekkür yolunda ey gönül atı
Dörtnala şahlan da görelim seni
Sonsuz ovalara verelim seni.

Bir damla hakikat cihana değer
Bunca gördüklerim yalanmış meğer
Tefekkür yoluna düşersen eğer
Varıp terminale soralım seni
Aşk şehri yolunda yoralım seni.

Tohuma, dağlara yazılmış âyet
Böcekten, çiçekten etme şikâyet
Tefekkür yoluna gelirsen şayet
Kır çiçeği gibi derelim seni
Hakikat ehline verelim seni.

Düşmüş okyanuslar ilâhi aşka
Ufuklar bir başka, öteler başka
Tefekkür yoluna düşeydin keşke
Suya perde perde gerelim seni
Yağmur bulutuyla serelim seni.

Kendi benliğini aşarsan bir gün
Maddiyat kabından taşarsan bir gün
Tefekkür yoluna düşersen bir gün
Vurup dost taşına kiralım seni
Kutsi ilâçlarla saralım seni.

Zindana tıkarırsan pörsümüş dili
Yakarsan gönlüne nurdan kandili
Tefekkür yolunun olursan gültü
Koklaşın, koklaşın maralım seni
Sır gibi saklaşın Ceylanı ... seni.

ŞİRE ŞİR

İhlamur kokan nefesinle
Karşıma çıkıverdin...
Mısra mısra, hece hece
Gündüz gece
Yerlere yıkıverdin...
Büyüksün, güçlüsün cihan biliyor
Otur da bir konuşalım.
Beynimin dehlizlerini bombaladığın Yeter!
Sokul göğsüme, bırakma ellerimi
İyice koklaşalım...

Kaderimsin, en büyük kederimsin
Sen bende ben, her şeyimsin!
Gir koluma haydi, bulutları aşalım
Dudak dudağa evreni dolaşalım...
Dedikodu çıksın hakkımızda
Bir deliye vurulmuş desinler ceylanı
Oh iyi olmuş diye
Sevinsin düşmanlarım
Sokul göğsüme, bırakma ellerimi
Seni sevdiğimden perişanım...

Çıktın madem karşıma
Dur hele! Dur biraz!
Tam otuzbeş yıldır peşindeyim
Gölgenle, ayak izlerinle
Sevişmedeyim...
Kalemim, kâğıdım hazır işte
Tut ellerimden, tut biraz...

Adını sorsam söylemezsin
Belini sarsam “oh ne güzel! ” demezsin
Sahi sen nesen?
Krallara baş eğdirdin,
Çağlara yön verdin,
Sevdiğini ilden ile atıp
Derisini bile yüzüverdin...

Saz mı? Onsuz edemezsin
Söz mü? Dilleri bilemezsin
Naz mı? Anladığım tek şey
Hele gecelerde, hele yakamozda
Öyle naz edersin ki...
Sahi, sen kimsin?
Durma, çabucak söyle!
İn misin, cin misin?

Çıktın madem karşıma
Otuz beş yıldır
Zehir kattın ekmeğime, aşıma
Ve çile dağlarını yıktın dertli döşüme
Yazmam ha! .. Sevmem haa! ..
Sesime kulak ver, haylaz!
Otur da söyleşelim biraz!

ŞAİRİN KABRİ VE DÜNYASI

Yerim bir koltuğun üç minderi kadarsa
Niçin başıma yıkılır koskoca dünya?
Cismim bu kadar, ismim sıfırsa
Unutulacaksam bana ne
Geceden, doğan günden
Ve bana ne bildiğimden, gördüğümden!

Saat bire çeyrek varmış, yat dedi Gülay
Ya bu saatte gelen uçak neyin nesi?
Ya bu ağustos böceğinin
Bitmeyen teranesi?
Ya bu yoldan geçen taksi?
Balkonlardan yankılanan ses?
Dumanı yan çiziyor sigaramın dünyaya
Bana ne herkes?

Horlarım diye korkuyorum
Aman, konu komşu
Yeter ki rahatsız olmasın
Sırtımı duvara dayamalı,
Yetimler gibi yatmalıyım;
Tansiyonumu silip süpürmeli,
Sabaha bir ceylan gibi kalkmalıyım,
Nasipse şayet!

Nasip olacağı yok ya gülen seherlerin
Zaten davası var benle gökle yerin
Yerim bir koltuğun üç minderi kadar
Kollarım yana açık değil dostum
Merak etme geliyorum
Göğsüme dolalı ellerim...

II

De ki veliydi,
De ki deliydi
Yok, vaz geçtim
Her ikisi de değil
De ki:
Adamın birisiydi...

İşte şu kadar kabrim
Bir koltuğun üç minderi
Balkonda bir çizgi bile değil
Kapladığım yer;
Örtme üstümü
Bir taş bile koyma baş ucuma
İstersen eğer...

Karşı balkonlarda kahkaha
Sohbetin en güzeli ötelerde
Bense üç minderlik yerde yer beğenirim
Bense benden bana gider gelirim...

Farzet öldüm, işte ölçülerim
Kabrim bu kadar olacak
Fazla mı yoksa?
Ben unutulup gideceğim biliyorum,
Yağmur öpecek üstümdeki toprağı
Yel süpürecek, ben duymayacağım
Ama iyi bildiğim bir şey daha var
Şiirlerim konuşacak, susmayacak

SEVGİLİYE ULTIMATOM

Operasyon yapacağım gelmezsen
Harp gemilerime emir verdim
Bulduğun sahilleri bombalayacağım
Gülmezsen...

Biliyorum kapalı kapılar ardındasın,
Biliyorum gönlümün haritasındasın,
Füze duygularımı ateşledim işte
Hedefimin tam ortasındasın...

Sana tanıdığım son süreydi bu
Gerisini sen düşün, sorumluluk senin.
Günah gitti benden
Bunu iyi bilesin...

Operasyon yapacağım gelmezsen
Bir ordu kurmuşum şiirlerimden,
Gücün yetmez, durduramazsın
Öpücük alacaksın benden...

SUYA HASRET

Ateşler içindeyim
Kökten yaprağa kurumaktayım
Feryadım arşı kapladı
Bulut aramaktayım...
Anadolu'yum suya hasret
Yanmaktayım...

Asya' dan Avrupa' ya uzanmaktayım
Üç tarafım masmavi deniz
Kilometrelerce uzar nehirlerim
Peki neden
Ormanlarımla birlikte cayır cayır
Yanmaktayım? ..

Ateşler içindeyim
Bağ, bahçe, bostanım susuz;
Köylüm uykusuz.
Haydi uzatın ellerinizi
Çare bulun derdime evlâtlarım!
Sizden uzakta değilim
Sizinleyim...

SESLENİŞ

Doğru söyleyeni
Dokuz köyden kovarlarmış
Onuncu köyden sesleniyorum:
-Yine seni seviyorum...

Körler pazarında ayna satılmazmış,
Sağırlar pazarında sevda satıyorum
Gün boyu haykırıyorum:
-Yine seni seviyorum! ...

SEVGİLİ ANTALYA

Tünek Tepesi' nden seyrettim seni,
Afrodit misâli göz kırptın bana;
Masmavi sularla, altın kumlarla
Portakal bahçelerinde gezinen
Yosun gözlü kızlarla
“Gel! Gel! ” diyordun...

Geyik Bayırı' ndan seyrettim seni,
Nar çiçeği gibi gülümsedin bana;
Sihirli, ılık bir nefesin vardı,
Saçlarını yıkıyordun
Düden' de, Kurşunlu' da.
Zümrüt kıyılarınla, cam piramitinle
Ayna tutuyordun bana
“Gel! Gel! ” diyordun...

Mazı Dağı' ndan seyrettim seni
Gizlice “Beni seviyor musun? ” dedin
Dağların denizlerin kadar güzel
Poyrazın meltemin kadar efsunlu,
Seni sevmemek mümkün mü?

İmkânsız seni bırakıp gitmek
Sensiz yaşamak ölüm, biliyor musun?

Kepez Varyantı'ndan seyrettim seni,
“Akşam oluyor, ışıklarımı yak!” dedin
Çam kokan, muz kokan havanı soludum
Donattım ışıklarla her yanını
On dördünde bir ay ışığı
On binlerce parlak yıldızla
Bezedim gök yüzünü...
Parklarımda, bahçelerimde gezin
“Haydi gel! Gel!” diyordun...

Sonra,
Tutuştuk el ele
Yat limanında iki bira salladık
Konyaaltı Sahilinde taş attık denize,
Dans ettik kızlarla Lâra'da,
Saklıkent'ten gelen kar üstüne
Tatlı döküp yedik...
Sen beni, ben seni
Ölesiye sevdik
Ölesiye sevdik...

PARÇA PARÇA

*Gör

* Bir' in

* Nasıl sonsuz olduğunu...

Sevdim,
Çağlaya döndüğünde çiçek.
Sevdim,
Hasretim-ıstırabım bir gerçek...
Düşlerim gerçekleşecek diye
Bekledim, çok bekledim...
Acılar tayfununda yüreğim,
Can parça parça...

Demir attım zamanlar ötesine
Kervan yollarında boyun büktü çiğdemim
Yağız atlıların nal seslerini,
Kendini beğenmiş güzellerin
topuk seslerini duyarım
Ne gelen var, ne giden var
Kapı tokmaklarını öpüyor rüzgâr
Han parça parça...

Evveli böyleydi baharların
Ökse otlarından aşka pusula
Göçmen kuşlar yuva yaptı dalıma
Kapı kilide emanet, duvar yıkık
Öncesinde idamım var dost dergâhının
Son parça parça...

Cam parça parça
Gözümde gözlük, karşımda ayna
Sılayı bekleyen pencere
Ekran, lâmba, kadeh, şişe...
Akıl erdiremedim gitti, bu gidişe
Her parçada yansır tebessümlerim
Hoş görü ırmağında yıkanır öfkem
Kin parça parça...

Bugünden bellidir yarınlar
Sigara dumanında, örümcek ağında sabrım.
Aklım düşlerimin nakışında tutuklu
Dün parça parça...

Bırakın beni bana kuyruklu yıldızlar
Bırakın yaşadığım ana
Sonsuzlar, bitiveren hızlar
Işıktan elbisemi giymeliyim canıma
Heyhat!
Gün parça parça...

OKURSUN DİYE

Aşkımı dağlara, taşlara yazdım
Gelip de geçerken okursun diye.
Şu deli gönlümü pazar eyledim,
İplik iplik alıp dokursun diye.

Yılları saçımdan fırlatıp attım,
Seninle hayatı anladım, tattım.
Gönül ağacımdan dallar uzattım,
Bülbüller misali şakırsın diye.

Yorgun seneleri yollara yıksam,
Alın yazın olsam, hep sana baksam.
Şarkılar söyleyip seni anlatsam,
Goncada gül gibi kokarsın diye.

Gel bana, gül bana uzat elini!
Ey menekşe gözlüm, Türkmen gelini!
Döktüm mısralara bütün kalbimi
Şarkılar söyleyip okursun diye.

OHHH BEE !!!

Göklere çevirip şu gözlerimi
Yakmışım ateşi başımda oh be!
Dinlettim dünyaya tüm sözlerimi
Barış çiçek açar döşümde oh be!

Kızgın güneşlerin bağına vurdum,
Bebek elleriyle dünyalar kurdum,
Susuz ülkelere bulut savurdum
Umut, toprağımda-taşımda oh be! ,

Dağıttım gözleri saran efkârı,
Cümle alımları çektim yukarı,
Aşkımınla erittim bembeyaz karı
Bahar alkış tutar koşumda oh be!

Yok oldu uçurum, karanlık bitti
Evlerin önünde horozlar öttü.
Uyandı çocuklar, okula gitti
Mutluluk evimde. aşımında oh be!

Yunuslardan aldım güzellikleri,
Yıkadım, arıttım bütün elleri.
Bal kaymak tasına soktum dilleri
Sevda tatlısı var dişimde oh be!

Sel olup, şeytanı sildim, süpürdüm
Girdim gönüllere coştum, köpürdüm.
Ceylan' ı Ceylan' dan alıp götürdüm,
Artık bin huzur var, işimde oh be!

OHH NE GÜZEL !

- Uzun, çok uzun yolculuktayım
Kervanlardan başım dönüyor.
Çöl yağmura gebe sen yoksun ya
Ayaklarım yanmıyor gayri,
Azat ettim deli gönlümü şükür
Çifte kapılı hanlarda mutluluk
Benimle bölüşür de bölüşür zamanı,
Oh ne güzel!
- Oh ne güzel yeni sevdalarda kanatlanmak
Oh ne güzel yeni bayramlara kavuşmak
Ve oh ne güzel seven, değer bilen,
Hatır soran yüreklerle buluşmak
Oh ne güzel!
- Hepsi de sen gibi kadınların
Topuz yapıp bağladıysa saçını,
Hiç olmazsa ipekçe-pamuksu dilleri
Hiç olmazsa gül üstüne gül taşır bana
Gül kokulu elleri,
Oh ne güzel!
- Uzun, çok uzun yolculuktayım
Deli kuşlarla aya ışık çalıyorum,
Gölgemle birlikte gün ışığında
Uzanıp kısalıyorum...
İçimde suların valsı
Yerli yerinde tansiyonum
Kel kafamın taşı atmıyor,
Sensiz yaşamak öyle güzelmiş
Oh ne güzel!

Oh ne güzel, aramadan aranmak
Oh ne güzel, kulağı çınlamak, anılmak
Ve oh ne güzel sevenin sevileni olmak
Ne güzel oh! ...

Hepsi de senden daha güzel,
Yüreğinde bir ceylanım hepsinin
Bora, tayfun, fırtınayım hem de...
Durun ey beynimin hücreleri
Burada durun!
Geçen köhne zamanı
Bir unutayım, bir unutayım...
Susun ey eşyanın makaraları
Burada susun!
Yeni, yepyeni aşklarda özelden özelim
Kurtuldum ya senin prangalarından
Oh ne güzelim! ..

TEBESSÜM

Her gamzede muhteşem gonca
Bir sevda çiçeği yüzde tebessüm.
Rahmet dalgasıdır ömür boyunca
Fıtratın dilidir özde tebessüm.

Ufuk çizgisine sarılan gençlik,
Sabır dağlarında yontulan çelik.
Gönül bahçesinde duran serinlik
Elmanın rengidir, yazda tebessüm.

Işık karanlığı nasıl boğarsa,
O güzel tabloda mutluluk varsa,
Hesabı, ölümü unutturmazsa
Hakk'ın rızasıdır sizde tebessüm.

Sevda trenine alınan bilet,
On beşinde hayâl dolu bir gölet.
Yetmişlik ninede huzur, bereket
Gonca gonca güldür kızda tebessüm.

Yığınla çileyi silip süptüren,
Dışta huzur veren, içte köpüren.
Bayram sabahına alıp götüren
Muhabbet gülüdür bizde tebessüm.

Kahkaha nefsimin çılgın girdabı,
Tebessüm ruhumun sonsuz mehtabı.
Yunus çevirdikçe dertli dolabı
Çıkrık kolundaki izde tebessüm.

Rüzgârın dansıdır, koca deryada
Bir uzay dolmuşu olan dünyada.
Mevlâna'ca dönüp duran Konya' da
Ney' de, kudümlerde, sazda tebessüm.

HABERİM YOK

Bir kapıdan içeriye
Girmişim de haberim yok.
Bin odayı bir kilide
Vermişim de haberim yok.

Ne ki Ceylan' ımın sözü?
Kan, yaş ile dolmuş özü,
Bir aynada on bin yüzü
Görmüşüm de haberim yok.

Dağ dayanmaz feryâdına,
Ceylan diyorlar adıma,
En sonunda muradına
Ermişim de haberim yok.

Düşüp sonsuz deryalara,
Daldım, gülden deryalara.
Yüreğimi bulvarlara
Sermişim de haberim yok.

Bir ışıpta bin görünen,
Çiçekten "urba" bürünen,
Milyon parçaya bölünen
Bir' mişim de haberim yok.

GÜVERCİN

İçinde sen yoksan geçmesin yıllar
Şayet kokun yoksa esmesin rüzgâr,
Bırak, beni benden alsın bu efkâr,
Kanatlan, havalan, uç be güvercin!

Beyazlar yakışır ipek tenine,
Bir yıldız benzeri düştün kalbime.
Dumanlıdır başım, gel çabuk yine
Başıma bin belâ aç be güvercin!

Gönlüm kafes değil, irem bağıdır
Mutluluk, özgürlük, barış dağıtır.
Yolunu beklerim inan kaç yıldır!
Şu deli başımda uç be güvercin!

Gagala beynimi, kanat tak bana
Benim ol, bende kal, gitme yabana!
Cümle şiirleri yazmışım sana
Sensiz hayat bomboş, hiç be güvercin!

Bıktım şehirlerin gürültüsünden,
Usandım taş gibi görüntüsünden.
Çok fazla bir şey mi istedim senden?
Bir kere ufkumdan geç be güvercin.

Benden selâm götür bütün kuşlara,
Bak, nasıl alıştı gözüm yaşlara?
Ne olur bir sefer Ceylan' ı ara!
Dalındır, omzumu seç be güvercin.

RAZİYİM CANIM

Ne yana baksan da beni görürsün
Alnına yazılmış yazıyım canım.
Gözlerin içimin yağmuru oldu,
İslat, sicim sicim razıyım canım...

Yılları sineme sarmadın gitti,
Kanıma bir türlü girmedin gitti,
Hani can verirdin avuçlarımda?
Nedense bir türlü vermedin gitti...

Kalbimi görürsün ne yana baksan,
Yağsan yağmur gibi su gibi aksan,
Başımı bin türlü belâyaya soksan
Uğrunda kurbanlık kuzuyum canım.

Yılları sineme sarmadın gitti,
Kanıma bir türlü girmedin gitti,
Hani can verirdin avuçlarımda?
Nedense bir türlü vermedin gitti...

GÜL ÜSTÜNE

Çarşafın, yorganın, perden
Gül üstüne güller açıyor.
Fakirim, yoksulum; lâkin yüreğim
Gül üstüne güller açıyor.

Bitmesin gece kollarında,
Tükensin ömrüm yollarında,
Baharı yaşarken senin yanında
Gül üstüne güller açıyor.

Çağırır gözlerin beni uzaktan,
Kurtarır ipek tenin büyük tuzaktan,
İnan ki seni sevdiğim zaman
Gül üstüne güller açıyor.

Uykun, uykun karanfil uykusu
Duygun, duygun ırmaklar dolusu,
Kalbim, kalbim seninle doğrusu
Gül üstüne güller açıyor.

GÖTÜRECEĞİM

Dağıldı ufkumda sihirli duman,
Bu dertli türkiyü bitireceğim.
Eridi kar gibi zaman ve mekân
Tutup ellerinden götüreceğim.

Terket geceleri boşluğa terket,
Çağıldar içimde huzur, bereket.
Zümrüt şafaklara az kaldı sabret!
Tutup ellerinden götüreceğim.

Bütün istasyonlar aydınlık güzel,
İşte bu trende ebed ve ezel.
İster su ol, ister ateş, ister yel
Tutup ellerinden götüreceğim.

Bütün mesafeler aşk ile sarhoş,
Eridi kin, öfke; hudutlar bomboş.
Gel sarıl boynuma, durma haydi koş!
Tutup ellerinden götüreceğim.

Çiçek açtı dallar, işte apansız
Ötelerde bizi bekler bir yıldız.
İster putperest ol, ister imansız!
Tutup ellerinden götüreceğim.

Gurbeti alınına yazmış olsan da,
Gizli iklimleri gezmiş olsan da,
Yüz bin kere tövbe bozmuş olsan da
Tutup ellerinden götüreceğim.

DESTAN ATATÜRK

Kağnıyla çileyi avuçta tutup,
Türklük ateşini içine katıp,
Allah Allah diye destan yaratıp
Yeniden dirilen vatan Atatürk,
Tarihe sığmayan destan Atatürk.

Bismillâh! Ya Mevlâ' m! Açılışın çağım
Yüksekten fırlayan Türk denen çığım,
İyi dinle, işit, hisset çocuğum!
Nabzını ruhunda tutan Atatürk,
Tarihe sığmayan destan Atatürk.

Dağ başından dumanları süpüren,
Nice yüzyılları önceden gören;
Her an içimizde yaşıyorsun sen!
Coşalım İzmir'den, Kars'tan Atatürk,
Tarihe sığmayan destan Atatürk.

Kuruyan toprağa yağmursun yağın,
Güneşsin Samsun' da ufuktan doğan,
Boğan, kör geceyi kabında boğan
Yurt diye patlayan volkan Atatürk,
Tarihe sığmayan destan Atatürk.

Bilimsin, tekniksın, vatan türkümstün
Sevgisin, barışsın bitmez ülkümstün.
Şöyle bir bakıver, yüzümüz gülsün!
Yurdu kucaklayan insan Atatürk,
Tarihe sığmayan destan Atatürk.

Tutuşan yürekte bayrak alısın,
İnsan sevgisiyle öyle dolusun.
Dünyanın başında zeytin dalısın,
Zerreden kürreye umman Atatürk,
Tarihe sığmayan destan Atatürk.

DOKUNMA DUYUSU

Ne nefes, ne dil,
.....Ne burun, ne kulak
Bırak ey gözlerim, onları bırak
Gel şu dokunmanın sihrine bak...

Bir aynadır her hücrede duyurga

“Tık! Tık” eder parmaklarım kapıya
Mavi güller açar yüreğinde zamanın
Kesilir ağrıları ana göğsünde
Başı okşanan çocukların...
Ve hasret biter...

*

Hıçtır,
.....Esne
.....Uyu
Züleyha'nın yüreğidir bunu bil
.....Yusuf'a kuyu...
Elma bıçağından kanayan parmak değil...

Nar çiçeği ağzında su damlası neyse
O' dur çöllerde Mecnun'un Leyla'sı...
Su okşar, yel üfürür, gül dokunur gülüm
Ozan sazının tellerinden yürek okunur:

“Çağır Karacaoğlan çağır
Taş düştüğü yerde ağır
Yiğit sevdiğinden soğur
Sarılmayı sarılmayı...”

Bu özlem haykırışı, söyle niçin?
Bunca çile, bu öldüren kara sevda
Dokunmak için...

*

Ara, bak, gör,
.....Bil, bul, ol...
Eritmeli sıfatları oğul, sıfatların içinde...
İçinin dehlizinde nice şehir ışıkları yanıp söner
Ağrıları dindiren bir İstanbul toprağı mı
Dokunmayı beklediğin
Veysel'in sadık dostu mu özlediğin o yer?
Ölmeden evvel ölmeli insan dediğin...

Dokunduğunda bana, yıkarım dağları
Süslerim masmavi yangınlarla düşlerimi
Bir anda barışa dönüşür ruhumdaki kavga
Günahlardan temizlenir defter
Kelebek nabzı avuçlarımda gayri sıla
Ve gurbet biter...

Her müzede, taş heykeller önünde
Aynı levha:-"Lütfen dokunmayın! "
Şaşırır kalırım...
"Hacer-ül Esved" giderir ancak damar damar
Parmağımın sancısını, yüreğimin acısını
Sevinçten ağlar, ağlarım...

Bin aşk taşır her hücrede duyurga...
Ve sohbet başlar...

HAYAL MEYHANESİ

-I-

Hayâl meyhanesine oturdum bugün
Yeşil şarap istedim sakiden inan
Gözlerimin önüne gözlerin geldi
Daha ne desin Ceylan? ..

Önce şaşırdı saki, yüzüme baktı
“Abi sen tayyaresin” dedi bıraktı
Ruhuma çağıl çağıl ırmaklar aktı
Dedim: Nerdesin Ceylan?

Öteki masalarda sımsıcak sohbet
Ben mi? Yapayalnızım içimde gurbet
Saki, hani şarabım? Dedi ki: Sabret!
Nasıl sabretsin Ceylan?

Duvar da titrek ışık, tıpkı ben gibi
Bir bardak şarap geldi göründü dibi
Hayâl meyhanesi n'apsın garibi?
Valla hayretsin Ceylan!

-II-

Mor, mavi, pembe pembe, renkler cümbüşü
Kendimde değilim bak,
Gözlerimde gözlerinin gülüşü
Demem, söylemem ey ipek tenli yâr!
Hiç kimseye belli etmem, gördüğümüz düşü...

İlkin ney sesi, beynimin pimi çıktı galiba
Ardından muz kokan teninin çağrısı
Terketti meyhaneyi öbür masalardaki insanlar
Bir saki, bir de ben kaldım
Bunda ne var? ..

Ve
Ve buz kesti zaman, hissettim! ..
Ve
Ve kapandı gözlerim gözlerinin üstüne...

Uyandığımda
“Günaydın” dedi bir polis
Bir baktım ki ne göreyim?
Eşya, doğa yemyeşil sis...
Kavis içinde kavis...

GÜLÜME VEDA

Az kaldı ölmeme biliyorsun sen
Gideceğim buralardan bir Pazar günü
Birkaç tanıdık dost taşıyacak
Tahta tabuttaki sessiz vücudumu
Ölmeme az kaldı biliyorsun sen...

Gideceğim ve dönmeyeceğim buralara
Yaptıkların yanında kâr kalacak,
Göstermelik bir hüznün düşecek dudağına
Yüreğin dans edecek, ruhun sevinçte
Asla bir daha dönmeyeceğim buralara...

Mavi deniz, bembeyaz köpükler
Ve martılar, yeşil yamaçlar,
Kuzular, kuzularımı bırakıyorum,
Bir de yürek gümbürtüsü şiirlerimi
Bel ki okumazsın bile onları
Sana, tek sana bırakıyorum buraları...

Kurtulacaksın sigaramdan,
Rakımdan, şişelerden
Alacaklılar aramayacak bundan böyle
Can borcumu vermeye gideceğim ötelere
Ötelerde sütçü, tüpçü, bakkal olmayacak Belki de...
Unutacaksın, unutacaksın beni de...

Rüzgâr senin, yağmur senin, güneş de
Boy boy torunlarımla gülüp oynayacaksın
Beklemeyeceksin yolumu pencerelede
Özgürsün, doya doya yaşayacaksın...

Ütü derdinden, yemek derdinden
Ve kirlilerimden
Kaprislerimden, öfkemden kurtuluyorsun.
Manyakça aşklarımdan,
Daktilomdan, kâğıtlardan
Geceleri sessizliğimle düşen yıldızlardan
Sofra kurmaktan, hesap sormaktan Kurtuluyorsun...
Haydi gül, oyna! .. Ne duruyorsun! ...

Az kaldı ölmeme biliyorsun sen
Gideceğim buralardan bir Pazar günü...
Son düdük ötecek, maç bitecek işte
Hoşça kal e mi? ...

MUTLUYUM

Her gün seni anmaktan
Ben mutluyum... Acaba sen?
Aşkın ile yanmaktan
Ben mutluyum... Acaba sen?

Bana bir can vermişsin
Dünyaya göndermişsin
Yaşa da gel demişsin;
Ben mutluyum... Acaba sen?

Altın verdin yirmi dört,
Zenginlik başıma dert...
Rahman, Rahim ve Cömert.. —
Ben mutluyum... Acaba sen?

Türlü nimet, bol kazanç
Sağlık, sıhhat ve ilâç
Verdin... Ey ulu İnanç!
Ben mutluyum... Acaba sen? ➤

Acizyim, âcizim
Bir çizgidir kaderim,
Sana kulluk ederim,
Ben mutluyum... Acaba sen. —

Rızanı arıyorum
Sana yalvarıyorum,
Aşkınla ağlıyorum
Ben mutluyum... Acaba sen?

Olacaktır 'ol' desen,
Gelecektir 'gel' desen
Yaşarız sen istersen;
Ben mutluyum... Acaba sen?

Tutsak etme şeytana
Acı kulun Ceylan'a
Aşıktır bir tek sana;
Ben mutluyum... Acaba sen?

Yaradan ey Yaradan!
Yeri-göğü yaradan
Bu Ceylan Mustafa' dan
Ben mutluyum... Acaba sen?

ÖNEMLİ OLAN

Taş atıyor Filistinli gençler tanklara karşı
Yanıyor içten içe Arjantin' de pazar, çarşı
Afgan dağlarına bomba yağıyor, bomba
Tüm bunlar sanki umurunda?
Sana, incir çekirdeği, ceviz kabuğu canım
Önemli olan senin için
Saç peruk, etek yarım;
Ojeli tırnakların, ojeli tırnakların...

Bir kamyon dolusu
Kaçak yakalanmış sınırda
Yurtlarından binlerce mil uzakta...
Küçümen bir bebek ölmüş Manisa' da
Hem de açlıktan...
Diyorsun ki ne var bunda?
Hiç birisi değil ki umurunda...
Önemli olan senin için
Jambonların, sucukların...
Hele yarın, hele yarın...

Kuzu kopyalanmış Amerika' da
Sıra insandaymış... Umurunda mı?
İğne deliği bunlar canım, önemsiz sana
Önemli olan fuların ve de oyunların...

İÇİNDEKİLER

1- Mustafa Ceylan Kimdir?	3
2- Adam	6
3- Paşa Gönülüm	7
4- En İyisi	9
5- Güneşi Vurdular Gönül	10
6- Busekondu	11
7- Bir Yanardağ Fıskırması	12
8- Ağladım	13
9- Bahar Düşü	15
10- Şaire	16
11- Uç	17
12- Atatürk	18
13- Geçilmez Çanakkale	19
14- Yürüteç	21
15- Zamazingö	23
16- Yeşil Karıncanın Düş Yolculuğu	25
17- Yapayalnızım	26
18- Yanık Mahallenin Muhtarından Sekreterine	27
19- Uçak Düşün Sessizliğimin Göğsüne	28
20- Uç Kuşum Vardı Benim	29
21- Vur Dünyanın Dibine	30
22- Ya İşte Böyle Olmadı	31
23- Tefekkül Yolu	32
24- Şiire Şiir	33
25- Şairin Kabri ve Dünyası	35
26- Sevgiliye Ultimatom	37
27- Suyu Hasret	38
28- Sesleniş	39
29- Sevgili Antalya	40
30- Parça Parça	42
31- Okursun Diye	44
32- Ohh Be	44
33- Ohh Ne Güzel	45
34- Tebessüm	46
35- Haberim Yok	48
36- Güvercin	49
37- Razıyım Canım	50
38- Gül Üstüne	51
39- Götüreceğim	52
40- Destan Atatürk	53
41- Dokunma Duyusu	54
42- Hayal Meyhanesi	55
43- Gülüme Veda	57
44- Mutluyum	59
45- Önemli Olan	61